

Parets del clot de la Mònica

SOL D'HIVERN, OMBRA D'ESTIU

Ràpel per l'aresta Brucs del serrat de la Pastereta, amb una vista a vol d'ocell de la vall del Llobregat.

Els darrers anys ha proliferat l'obertura de nombroses vies als serrats d'en Muntaner i de la Pastereta, al sector sud de Montserrat. Són itineraris que ofereixen agradables escalades de mitja jornada, sobre bona roca, de dificultat moderada i aproximacions curtes. Tot un ventall de possibilitats per omplir un matí o una tarda amb itineraris de ràpida execució, o per aprofitar les curtes hores del sol hivernal.

Sobre els centenaris conreus d'oliveres de la part inferior del clot de la Mònica observem a l'esquerra l'agulla del Frare de Baix, que més a dalt segueix amb el grisós perfil del serrat d'en Muntaner; a la banda dreta de la vall s'alça el serrat de la Pastereta, que ens pot evocar un dors petrificat de balena.

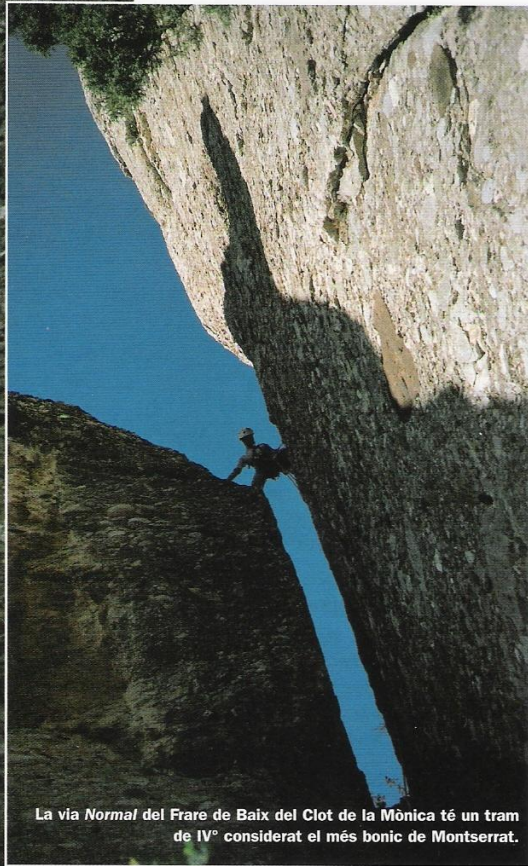
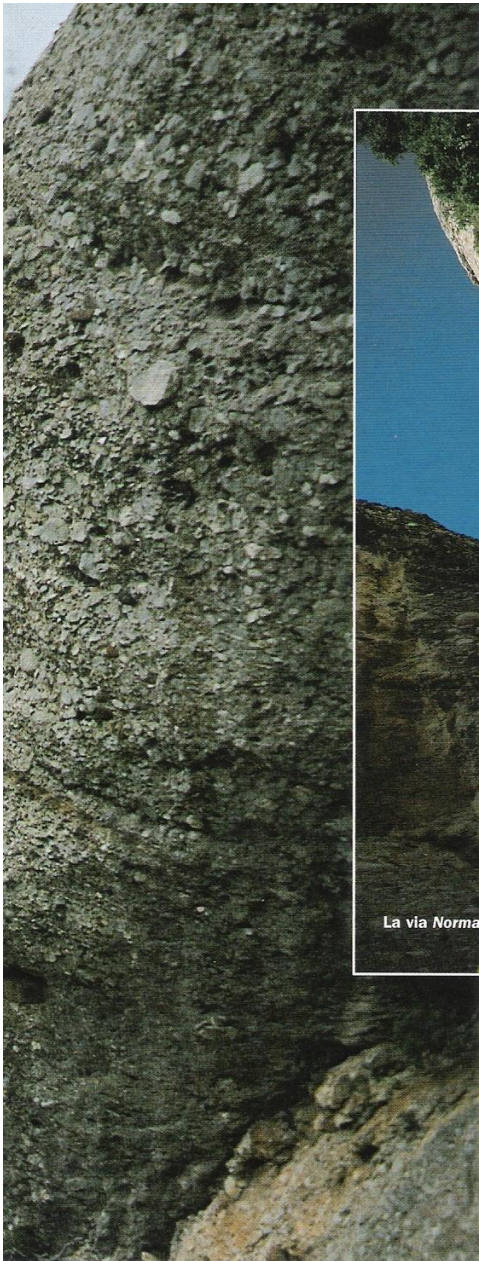
Fins entrada la dècada dels 90 aquesta zona va restar oblidada segurament perquè està una mica despenjada del cor del massís o per l'aclaparador protagonisme de zones veïnes com la Vinya Nova i la Plantació. De fet, les úniques vies històriques les trobem a l'agulla del Frare de Baix. Són la via *Normal*, un traçat dels anys 50 dels irrepitibles mestres Torras-Nubiola, que amaga el que potser sigui el

IVº més bonic del massís i de retruc de tot Catalunya; i la *Selicke-Mir*, oberta 15 anys més tard a la vertical aresta Brucs. Als anys 70 i 80 es van obrir l'*Aresta Brucs* (avui una bonica via blava) i la via *dels Amics* a la tombada aresta S del serrat de la Pastereta.

Als anys 90 trobem dos moments excepcionalment prolífics. El 1993, al vessant W del serrat de la Pastereta s'obren *Cuervix*, *Sac de paciència*, *Josep Nieto*, *Lletra negreta* i *La magnitud de la tragèdia*. Traçades per gent d'Esparreguera i incondicionals del massís com Joan Rovira i Ricard Darder, algunes d'elles són vies amb l'equipament just, força verticals i mantingudes. D'altra banda, els anys 1994 i 1995 veuen

proliferar un conjunt de petites vies sense més pretensions que oferir curtes escalades en un lloc solitari, i que es dibuixen a la part alta del serrat d'en Muntaner. Es tracta de *Passatge Estudi*, *Carrer Aribau*, *C. València* i *C. Aragó*, obertes per incansables exploradors de Montserrat com els germans Masó, Joan Rovira, Vicenç Mestres o Joan Armengol. D'aquest període també són 3 itineraris molt diferents als vessants E i W de l'agulla del Frare de Baix: la gesticular *Estudiosos del massís*, la divertida i ben equipada *Sigiriya* i la laboriosa *Esclaus del temps*.

Amb el tombant de segle, el degoteig de noves vies és constant. És el torn de la part baixa del serrat d'en Muntaner, fins llavors neta d'itineraris, que s'inaugura amb

La via Normal del Frare de Baix del Clot de la Mònica té un tram de IV° considerat el més bonic de Montserrat.

del vessant E del serrat d'en Muntaner; i la *Petit Guifré*, dedicada al primer net d'en Ramon Majó, que, juntament amb Joan Abril, Enric Sales i Josep Moragas, ens demostren que l'edat no està renyida amb l'esperit aventurer.

El nou mil·lenni també ens porta noves vies als panys de paret que restaven per obrir a la Pastereta. L'incansable J. Escofet, acompanyat del seu fill de poc més de 14 anys Franc Escofet (Escofi junior) i d'altres

companys habituals, ens sorprenen amb el bonic mar de pedra d'*Stargate* i amb la vertical *Havana Club*, l'única via del sector que ratlla el 7è grau. Per la seva banda, el grup dels "jovenets" d'en R. Majó obren *Vilmanbar*, una línia directa, agradable i generosament equipada, al terreny central del vessant W. Per últim, un nou itinerari es dibuixa pel marge oriental de la paret: la *Pacho-Hilgado*, via sinuosa però de ràpida execució sobre roca excel·lent. La via *Shin-Chan*, promoguda pel meticulós J. Escofet, ens retorna a l'agulla del Frare de Baix, en concret a l'esquerra de la *Selicke-Mir*. A finals del 2003 i inicis del 2004, s'inaugura el sector Balear a la part alta del serrat d'en Muntaner, amb prop de 20 itineraris repartits entre els vessants E i W, i traçats per J. Urquiza i J. Olmo. La passada primavera el grup de l'"Escofi" obre el darrer vessant verge del sector: la paret W del serrat d'en Muntaner, batejada com a paret del Diamant per la pedra blanca del centre de la paret. Ens deixen un rosari de vies ben equipades, amb passos exigents, de ràpida execució i roca acceptable que millorarà amb el pas de les cordades. La darrera de les vies, *Papa Krestas*, està dedicada a l'autor d'aquestes línies com a present pel naixement del primer fill. Les darreres realitzacions ens duen de nou al cada cop més freqüentat vessant E del serrat d'en Muntaner, on Pere Forts equipa les vies *Claudi king*, *Ceba traïdora* i *Bavareza güeca*.

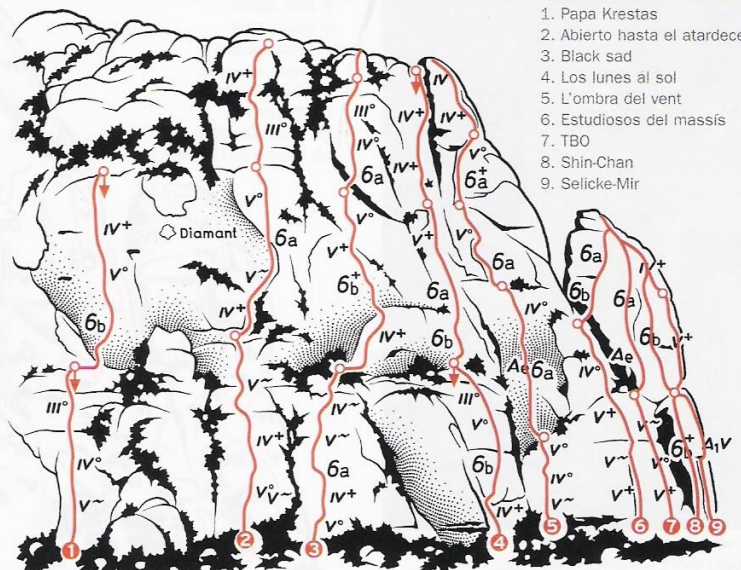
AGULLA DEL FRARE DE BAIX

Potser és l'agulla situada a menys altitud del massís. La via Normal compta amb un pas que podria considerar-se la representació perfecta del 4t grau.

Accés: des de la pista de Collbató a la Vinya Nova prenem a la dreta una pista secundària en pujada (senyals blaus) fins a

Divorci imminent. Les següents vies es delimiten al marge dret de la paret, on trobem plaques tombades de III° i IV° molt adients per a la iniciació. Són les vies *Albert González* i la poc curiosa *Pizarro*, que discorre a molt poca distància de l'anterior, tot un exemple de com no s'han d'obrir vies. Més a la dreta trobem l'*Esperó de l'Escofi*, una via iniciada per R. Darder i J. Rovira i finalitzada anys més tard per Josep Escofet, que ignorava l'intent anterior i, un cop a la paret, s'adona que repeteix via. No és fins a la confecció d'aquest article que, després de consultar-ho amb els protagonistes, en Ricard s'assabenta que el seu projecte mig abandonat ha estat acabat, mentre que l'"Escofi" s'adona que no va repetir via, sinó que la va finalitzar. Per últim, 2 bonics itineraris solquen el tram vertical de la paret: la directa *Orgull Mapuche*, oberta per romàntics "passejadors" pirineistes i que compta amb el millor llarg d'escalada

SERRAT D'EN MUNTANER I AGULLA DEL FRARE DE BAIX (VESSANT W)

1. Papa Krestas
2. Abierto hasta el atardecer
3. Black sad
4. Los lunes al sol
5. L'ombra del vent
6. Estudiosos del massis
7. TBO
8. Shin-Chan
9. Selicke-Mir

Dos escaladors a la via *Petit Guifré* del serrat d'en Muntaner, amb l'agulla del Frare de Baix vista des de dalt.

una esplanada (aparcament). Seguim un camí que puja a la dreta fins a sota la paret E del serrat d'en Muntaner. Trobem un corriol a l'esquerra (fita) que ens mena al peu de via. 15 min.

Descens: 2 ràpels de 30 i 25 m, o un únic ràpel de 55 m pel vessant E.

Estudiosos del massís (65 m, 6b). 1a asc: R. Darder i J. Rovira (1993). Semiequipada amb espits. Porteu 2 V i un joc de tascons o *friends* petits. Orientació W.

TBO (60 m, 6a+/Ae). 1a asc: J. Escofet, F. Escofet, J. Charles Peña i I. Notivoli (2004). Equipada amb parabolts. Orientació W.

Shin-Chan (60 m, 6b). 1a asc: J. Escofet, T. Mengual, F. Garcia i X. Sampietro (2001). Equipada amb parabolts. Orientació S.

Selicke-Mir (60 m, V^o/Ae). 1a asc: J. Mir i C. Selicke (1967). Semiequipada amb burins rovellats i pitons antics; cal dur fissurers, *friends* i algun pitó. Orientació S.

Sigiriya (65 m, V^o/Ae). 1a asc: J. Freixas (1995). Equipada amb espits, cal dur de 12 a 14 cintes exprés. Orientació E.

Esclaus del temps (65 m, 6b/Ae). 1a asc: J. Rovira, R. Darder i A. Pagès (1991). Semiequipada amb espits. Porteu bagues llargues, tascons, *friends* (núm. 1, 2, 3), 1 extraplà, 1 *bong* i alguna V. Orientació E.

Normal (50m, IV+) 1a asc: J. Nubiola, J. M. Torras i J. Vinyals (1952). Equipada amb burins i ponts de roca, caldran *cordinos* i algun fissurer. Orientació N.

SERRAT D'EN MUNTANER (E)

Vessant compacte que encara admet noves vies. Els primers llargs de la part central són herbosos, però a partir de la cornisa d'accés a la Normal del Frare de Baix, el terreny canvia radicalment.

Accés: el mateix que per a l'agulla del Frare de Baix.

Descens: ràpels per *Petit Guifré* (50 m), *Orgull mapuche* (20+35 m) o *Divorci imminent* (50 m). També es pot carenejar i flanquejar fins al camí del Clot de la Mònica.

Divorci imminent (100 m, V^o/Ae o 6b). 1a asc: N. Domènech i P. Sánchez (1999). Equipada amb espits. Alerta amb els ruscus de vespes del final de la via.

Petit Guifré (60 m, V+/Ao). 1a asc: J. Moragas, J. Abril, R. Majó i E. Sales (2002). Via equipada. Ràpels, cadenes i anelles de reunió en mal estat.

Claudi king (30 m, 6a+). 1a asc: P. Forts (2004). Equipada amb parabolts.

Ceba traïdora (25 m, 6a+). 1a asc: P. Forts (2004). Equipada amb parabolts.

Orgull mapuche (100 m, V^o/Ae o 6a+). 1a asc: E. G. Brocal i J. Vidal (2003). Via equipada.

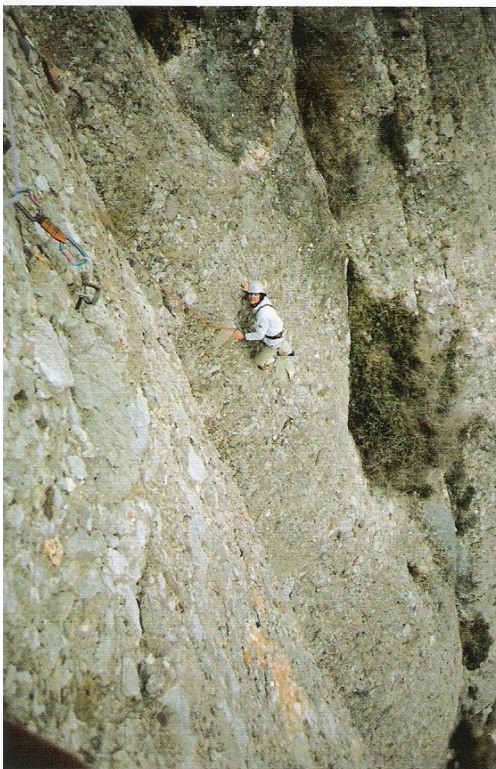
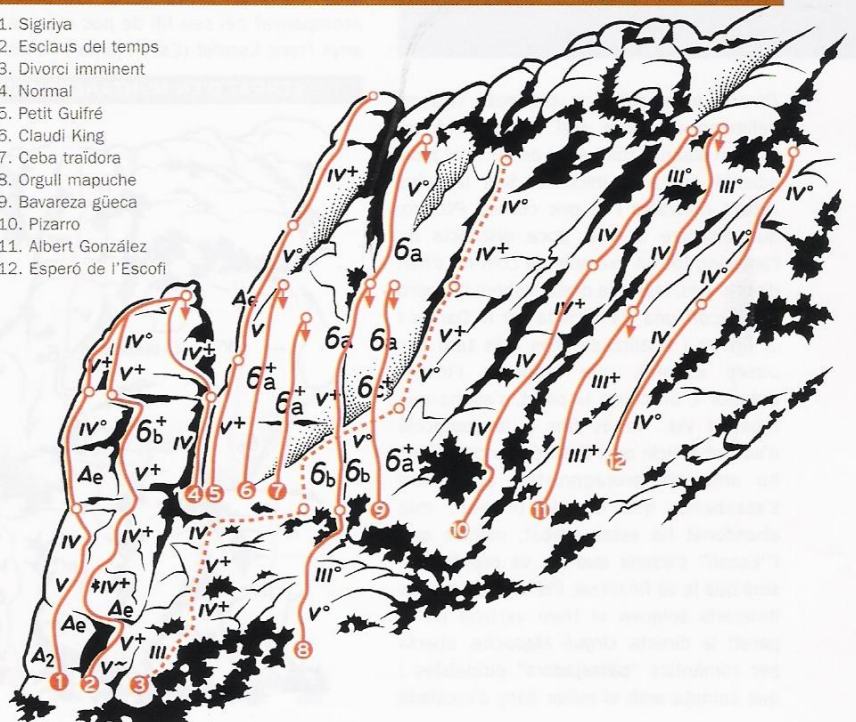
Bavareza güeca (25 m, 6c+). 1a asc: P. Forts (2004). Equipada amb parabolts, però algun ha desaparegut recentment.

Pizarro (80 m, IV+). 1a asc: P. López (2002). Via equipada.

Albert González (75 m, IV°). 1a asc: sense dades. Equipada amb parabolts.

SERRAT D'EN MUNTANER I AGULLA DEL FRARE DE BAIX (VESSANT E)

1. Sigiriya
2. Esclaus del temps
3. Divorci imminent
4. Normal
5. Petit Guifré
6. Claudi King
7. Ceba traïdora
8. Orgull mapuche
9. Bavareza güeca
10. Pizarro
11. Albert González
12. Esperó de l'Escofi

L'equipament del 2n llarg de la via *Pacho-Hilgado* (6a+) convé completar-lo amb algun *friend*.

Esperó de l'Escofi (80 m, V⁰). 1a asc: X. Sampietro, F. Palau i J. Escofet (2001). Via "amb gest", molt poc equipada. Porteu algun friend mitjà.

SERRAT D'EN MUNTANER (W)

També anomenat paret del Diamant, és el darrer vessant explotat a la zona. En pocs mesos han proliferat diversos itineraris ben equipats, amb els passos més difícils del sector (7a+).

Accés: igual que per a l'agulla del Frare de Baix. Voregem aquest per la seva base i trobem el camí marcat que discorre a peu de paret.

Descens: totes les vies es poden rapelar tret de l'*Ombra del vent*, que es rapela per la via veïna *Los lunes al sol*.

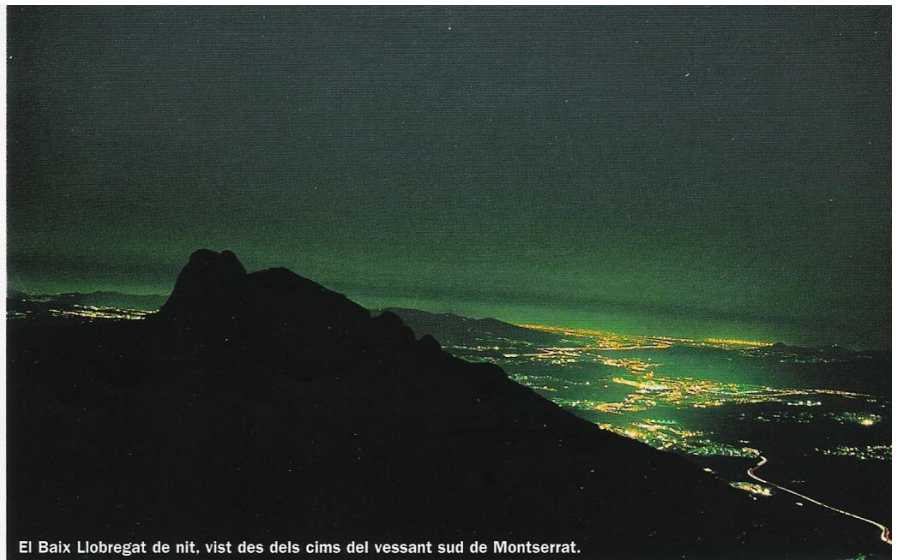
Papa Krestas (70 m, 6b). 1a asc: J. Escofet, F. Escofet, J. Charles Peña i I. Notivoli (2004). Equipada amb parabolts.

Abierto hasta el atardecer (90 m, 6a). 1a asc: J. Escofet, F. Escofet, J. Charles Peña i I. Notivoli (2004). Equipada amb parabolts.

Black sad (90 m, 6b+). 1a asc: J. Escofet, F. Escofet, J. Charles Peña i I. Notivoli (2004). Equipada amb parabolts.

Los lunes al sol (90 m, 6b). 1a asc: J. Escofet, F. Escofet, J. Charles Peña i I. Notivoli (2004). Equipada amb parabolts.

L'ombra del vent (90 m, A0/6a+ o 7a+). 1a asc: J. Escofet, F. Escofet, J. Charles Peña i I. Notivoli (2004). Equipada amb parabolts. Val la pena dur algun tascó i friends.

El Baix Llobregat de nit, vist des dels cims del vessant sud de Montserrat.

SERRAT D'EN MUNTANER SUPERIOR

Conjunt de petites agulles situades al racó més allunyat del serrat d'en Muntaner.

Accés: seguim el camí del Clot de la Mònica i, després de flanquejar sota el serrat de la Pastereta, ens endinsem a la vall, fem unes ziga-zagues i abandonem el camí en el punt més adient per pujar per terreny frondós fins a peu de via (40 min des de l'aparcament).

Descens: ràpel instal·lat de 25 m entre les vies *Passatge Estudi* i *Carrer Aribau*.

Passatge Estudi (50 m, V⁰). 1a asc: Òscar, Ernest i Albert Masó (1999). Semiequipada, cal dur tascons i algun pitó. Orientació E.

Carrer Aribau (40 m, IV+). 1a asc: J. Rovira, J. Armengol i P. Bisbal (1994). Via equipada. Orientació E.

Carrer València (30 m, V-). 1a asc: Joan Rovira i Vicenç Mestres (1995). Semiequipada, portarem tascons i algun pitó. Orientació E.

Carrer Aragó (30 m, V-). 1a asc: J. Rovira i V. Mestres (1995). Semiequipada; caldran els tascons i algun pitó. Orientació E.

Sector Balear

Plaques equipades per J. Urquiza i J. Olmo (finals de 2003 i inicis de 2004), amb vies d'entre 15 i 25 m i de IV⁰ a 6c, sobre bona roca i equipades amb químics (a les vies fàcils, les assegurances allunyen una mica). A les plaques amb orientació E s'hi accedeix pel mateix camí que a les anteriors vies. I l'accés a les plaques del vessant oposat (orientació W) es fa rapelant des del cim o pel coll del serrat d'en Muntaner.

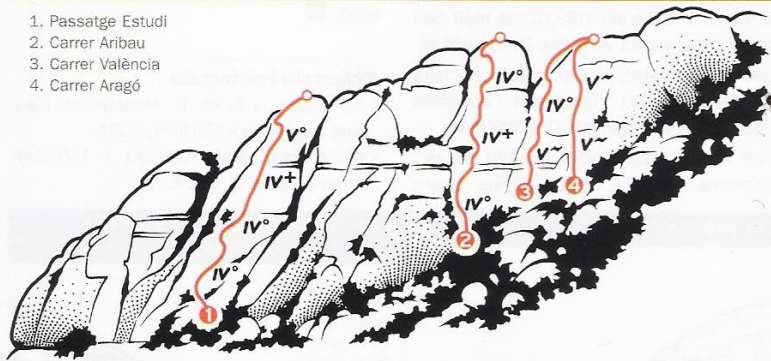
SERRAT DE LA PASTERETA

Monòlit on trobem les millors escalades del sector. Hi ha trams de placa compacta i mantinguda, en vies com *Cuervix* o *Stargate*, que ens duren a la memòria altres racons molt més severes del propi massís montserratí.

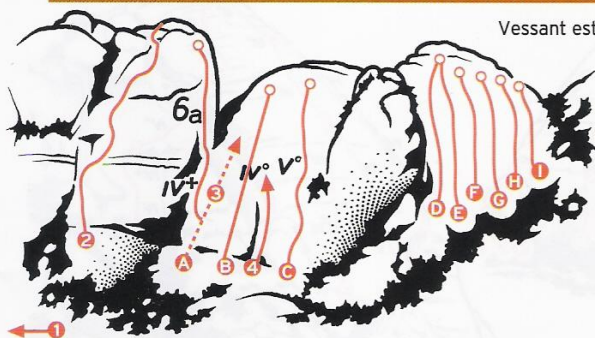
Accés: seguim pel camí del Clot de la Mònica i l'abandonem en una clara

SERRAT D'EN MUNTANER SUPERIOR (VESSANT E)

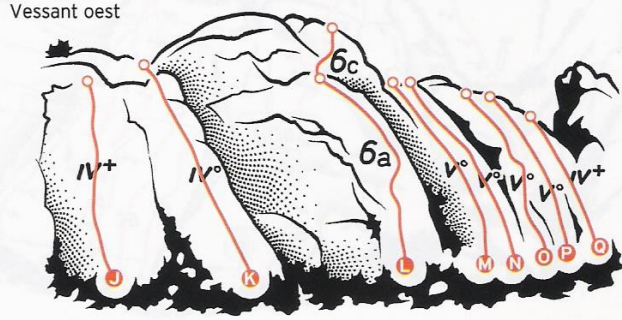
1. Passatge Estudi
2. Carrer Aribau
3. Carrer València
4. Carrer Aragó

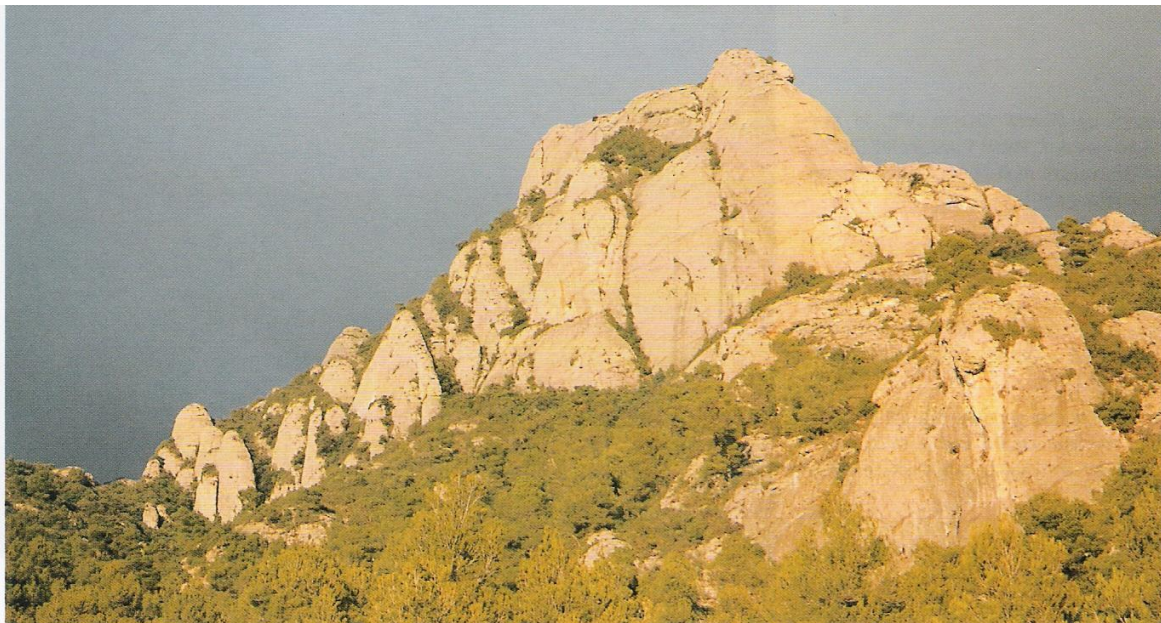
SERRAT D'EN MUNTANER SUPERIOR (SECTOR BALEAR)

Vessant oest

2. Carrer Aribau · 3. Carrer València · 4. Carrer Aragó · A. Mallorca 6a · B. Menorca IV⁰ · C. Eivissa V⁰ · D. Formentera IV⁰ · E. Sa Conillera V+ · F. Sa Dragonera IV- · G. Tagomago 6a · H. Cabrera 6a · I. Es Caragoler 6b · J. Es Vedranell IV+ · K. Na Foradada IV⁰ · L. Na Redona 6a/6c · M. S'Espardell V⁰ · N. Es Palmadó V⁰ · O. Na Planes V⁰ · P. Es Vedrà V⁰ · Q. D'Addaia IV+

Vessant SW del serrat de la Pastereta, amb un rerefons de prelude de tempesta.

bifurcació situada sota la paret. Quan estiguem encara més a prop de la paret, tenim 2 opcions: un camí que flanqueja sota el vessant W i que va a morir a la placa de l'*Stargate*, o un altre que arriba a l'*Aresta Brucs* i al vessant E (tram de grimpada de II°).

Descens: diverses vies són rapelables: *Stargate* (45+50+30 m), *Vilmanbar* (35+45+50 m) i *Aresta Brucs* (50+50 m).

Stargate (130 m, 6a/Ao o 6c). 1a asc: J. Escofet, F. Escofet, T. Mengual i P. Sánchez (2002). Equipada amb parabolts i claus. Cal portar *friends* petits. Orientació W.

Havana Club (140 m, 6a/Ao o 6c+). 1a asc: J. Escofet, I. Notivoli i F. Escofet (2002). Equipada amb parabolts. Algun *friend* petit pot ser útil per al 1r llarg. Orientació W.

Cuervix (70 m, 6b). 1a asc: grup "Nens d'Esparreguera" (1993). Equipada amb espits que allunyaven; reequipada amb parabolts. Poden ser útils *friends* petits. Orientació W.

Sac de paciència (80 m, 6a+). 1a asc: J. Rovira i R. Darder (1993). Equipada amb espits que allunyaven; reequipada amb parabolts. Poden ser útils *friends* petits. Orientació W.

Vilmanbar (130 m, 6a) 1a asc: J. Moragas, F. Garcia, E. Sales i R. Majó (2001). Equipada amb parabolts. Orientació W.

Josep Nieto (130 m, V+). 1a asc: grup "Nens d'Esparreguera" (1993). Via semiequipada, cal dur tascons i bagues per a savines. El 2n llarg ha quedat eclipsat per l'equipament de les seves 2 vies veïnes. Orientació W.

Funció clorofil·lica (130 m, V°). 1a asc: J. Rovira i R. Darder (1993). Via molt ben assegurada, espits vermells. Orientació W.

Lietra negreta (45 m, 6b). 1a asc: J. Rovira i R. Darder (1993). Via exigent i equipada amb espits que allunyen. Orientació W.

Dels Amics o GEDE (90 m, IV°). 1a asc: membres del GEDE (1980). Burins. El seu

traçat resta eclipsat per la via blava *Aresta Brucs*. Orientació S.

Aresta Brucs (90 m, IV°). 1a asc: Casals i Solans (1970). Reequipada amb parabolts blaus. Orientació S.

La magnitud de la tragèdia (35 m, 6a). 1a asc: V. Mestres i R. Darder (1993). Via equipada amb espits. Orientació E.

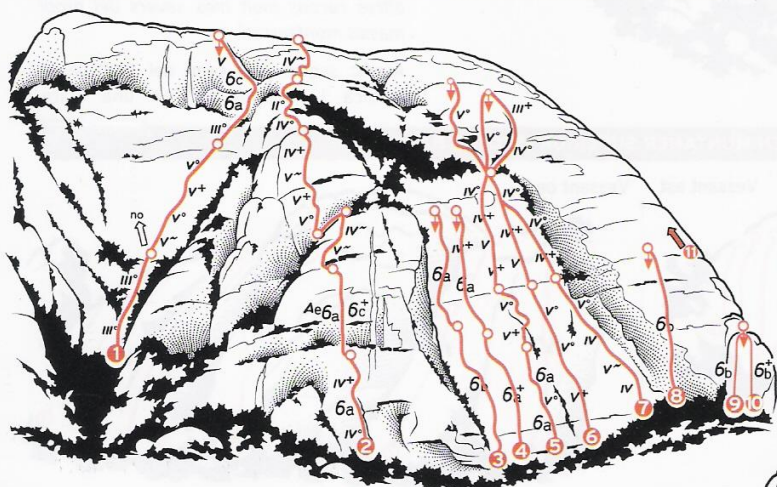
Pacho-Hilgado (90 m, V°/Ao o 6a+). 1a asc: D. Hidalgo i P. Sánchez (2000). Via equipada amb espits, pot ser útil un *friend* mitjà al 2n llarg. Orientació E.

Al vessant W del contrafort de l'aresta Brucs hi ha 2 vies curtes equipades amb espits: la *Banal* (15 m, 6b) i l'*Astral* (15 m, 6b+). **V**

Bibliografia i cartografia

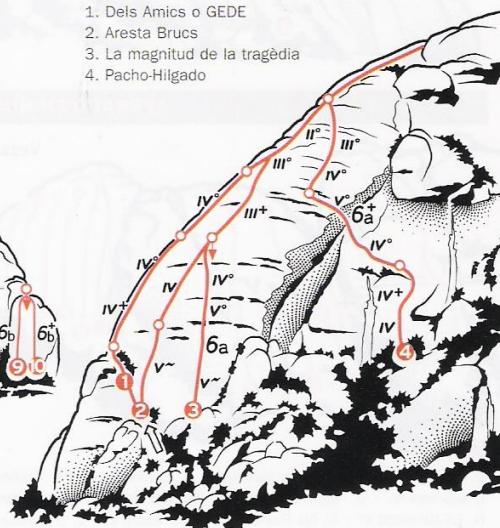
- ALFONSO, L. i BUXÓ, X. *Montserrat. Cara Sur*. Supercrack Edicions, 2004.
- *Montserrat*. Esc. 1:5.000 i 1:10.000. Alpina-Geoestel, 2004.

SERRAT DE LA PASTERETA (VESSANT W)

1. Stargate · 2. Havana Club · 3. Cuervix · 4. Sac de paciència · 5. Vilmanbar
6. Josep Nieto · 7. Funció clorofil·lica · 8. Lietra negreta · 9. Banal · 10. Astral
11. Dels Amics o GEDE

SERRAT DE LA PASTERETA (VESSANT E)

1. Dels Amics o GEDE
2. Aresta Brucs
3. La magnitud de la tragèdia
4. Pacho-Hilgado